

## Передплата

на «РУСЛАНА» виноситъ:

## в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.  
на пів року . . . 6 р. ав.  
на чверть року . . . 3 р. ав.  
на місяць . . . 1 р. ав.

## За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів  
або 40 франків  
на пів року . . . 10 рублів  
або 20 франків  
Поодинокое число по 8 кр. ав.

## РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,  
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня  
крім неділі і руских свят  
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і  
експедиція «Руслана» під ч. 9  
ул. Коперніка. — Експедиція  
місцева в Агенції Ляндовского  
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише  
на попереднє застереженє. —  
Реклямації неопечатані вільні  
від порта. — Оголошеня зви-  
чайні приймають ся по ціні  
10 кр. від стрічки, а в «Наді-  
сланім» 20 кр. від стрічки. По-  
дяки і приватні донесеня по  
15 кр. від стрічки.

## Vigilantibus jura.

Стара правда, всім нам звісна, а мимо того годі Русинам галицким, здобути ся на се, щоби у своїх чи то устних чи пись-  
менних зносинах з властями і судами у-  
живали своєї рідної мови. Кажемо — годі  
здобути ся на се — бо нам, докладно зві-  
сно, що не вся інтелігенція руска на стіль-  
ко патріотична, щоби з сего права, запо-  
рученого нам основними законами держав-  
ними, хотіла вповни і беззглядно користа-  
ти. Малодупність така непростима, а є се  
дуже сумною признакою непошанованя  
достоїнства своєї народности. Були у нас  
вправді пориви в тім напрямі, щоби мові  
руській виробити приналежне значіне в жи-  
ттю публичнім; давала собі інтелігенція  
руска, світська і духовна, нераз і слово  
чести, що до всіх властей і судів буде від-  
носити ся лише в рускій мові, але пориви  
ті були так хвиливі і непостійні, що со-  
ромно про них і згадувати. Загляньмо в  
протоколи подавчі властей галицких, а ви-  
несемо з відтам той дуже сумний досвід,  
що Русь про розвій Руси сама не дбає.

Коли в своїм часі послали рускі міністро-  
ви справедливости, гр. Шенборнови, пред-  
ставили оправданий постулат, щоби суди га-  
лицькі з рускими сторонами придержували,  
ся тих численних постанов і розпоряджень  
які вийшли з міністерства від 1860—1867  
року в користь прав языка руского, мусіли  
ті посла з прикрасною почути, що самі  
руські сторони виконання сих розпоряджень  
не домагають ся в практиці, а вдоволяють  
ся списуванєм протоколів, веденєм розправ  
і видаванєм вироків в язиці польскім. А

щож доперва сказати про відносини Руси-  
нів до властей адміністраційних? Там рус-  
ке поданє, руске письмо — феноменальна  
рідкість. В зносинах устних — польске  
слово. Інтелігенція руска в тім напрямі  
так байдужна, так улягчива і так космопо-  
літична, що вина за непошанованє прав  
языка руского спадає таки в першій лінії  
на нас самих.

Толкувати ся тим, що власти або суди  
руські поданя чи жалоби приймають нерадо,  
або що через руску мову нераз рішене  
справ опиняє ся і т. д. — се просте за-  
криванє себе і своєї слабости, скажемо  
навіть — закриванє своєї нехарактерности  
народної. Таке оправдуванє себе зовсім  
безпідставне. Так оправдувати ся, не буде  
мати смілости ні один нарід австрійский.  
І тому не дивота, що з посеред народів  
австрійських Русин видає ся найбільше  
упослідженим, мов-то всіма забути.

Не думаємо притім перечити, що вла-  
сти і суди галицькі до языка руского від-  
носили ся і відносять ся тут і там з нео-  
хотою або навіть з нетолеранцією. Були  
чейже часи, що властям тим велено з гори  
на рускі поданя відписувати вправді по  
руськи але лише латинськими буквами. Були  
часи, де що до руского письма полишено  
тим властям свободну руку. Були навіть  
часи, що власти адміністраційні під карою  
веліли писати до себе по польски, по ні-  
мецьки або навіть по латинськи. Се правда  
і сумна правда! Не промовчуємо і сего,  
що суди наші не держать ся вище зга-  
даних постанов цісарських і розпоряджень  
міністерияльних що до прав руского языка  
в списуваню протоколів з сторонами та  
свідками при розправах та дебатах і т. д.

з всею точностю. Але чи в тім не вино-  
вати і ми самі? Русь не поступить вперед,  
Русь не здобуде собі ширших прав для  
свого языка, доки ми самі, з всею консе-  
квенцією і витревалостю не постоїмо за  
природне її право, доки ми самі з всею  
серіозністю не поправимо лиха. Vigilantibus  
jura — се слово на часі до рускої інтелі-  
генції. Віймки нема, нема і ніякого оправ-  
даня. А від начальних властей краєвих  
жадаємо з всею рішучістю, щоби они  
в добре понятім інтересі держави і краю  
органам своїм під строгою одвічальністю  
веліли відносити ся до мови рускої і пись-  
ма руского з повною справедливостю.  
Постулат наш оправданий законами, а о  
добрій волі начальних властей не хочемо  
сумнівати ся.

## Вибори.

Курія більшої поєлости в Стирїї вибра-  
ла 4 лібералів: Атемса, Штирка, Гакельберга і  
Моско.

В Стирїї з більшої поєлости вийшли 2  
німецькі ліберали: Терляго і Грамбайр і 2 лібе-  
рали італіянські: Кампі і Гаміза.

В Долішній Австрії з палати торго-  
вельної вибрані ліберали Мавтнер і Кінк.

Група найвище оподаткованих в Дальма-  
тії вибрала народовця хорватского Зоре.

При тіснійших виборах з міст чеських  
вийшов в Трутнові Шенериянин Вольф против  
ліберала Гальвіха; в Сліяні Чех Густ. Ададек,  
в Габльонцу ліберал німецький Бендель, а в Осе-  
ку ліберал Пферше.

В Брегенцу при тіснійших виборах виї-  
шов ліберал німецький Дрексель.

## Ходім за ним!

Генрика Сінкевича.

(Конець.)

## II.

Вкінці стратив все. Майно забрали вірите-  
лі. Цінні за те остала утрома, неначе по тяж-  
ким труді пересит, і ще одна зовсім несподівана  
річ, який глибокий несупокій. Ужив богатства,  
ужив любови, так, як єї тодішній світ розумів  
ужив розкоші, ужив слави воєнної, ужив небез-  
печностей, пізнав менше-більше обсяг мисли  
людської, зіткнув ся з поезією і штукою, отже  
міг думати, що взяв з життя все, що оно могло  
дати. Тимчасом тепер мав таке чутство, мов би  
чогось занедбав, і се чогось найважнішого. Не  
знав однак, що се єсть і надармо ломив собі  
над тим голову. Нераз трібував отрясти ся з сих  
гадок і сего непокою, трібував вмовити в себе,  
що в життю нічого більше і не може бути, але  
тоді непокій єго місто зменьшавсь ріс сейчас  
до сеї степені, що єму здавало ся, що непокоїть  
ся не лише за себе, але за цілий Рим. Рівночас-  
но завидував скептикам і рівночасно вважав їх  
за глупців, бо говорили, що порожню можна  
знаменито наповнити нічим. Було в нїм тепер  
мов би двох людей, з яких один дивував ся сво-  
єму власному непокоєви, другий признавав єго  
зовсім справедливим. Вскорі по втраті майна,  
завдяки сильним впливам родинним вислано  
Цінну на урядованє до Александриї трохи в тій  
цілі, щоби в богатім краю на ново нажив май-  
на. Непокій сїв з ним на корабель в Бріндізіум

і був єго товаришем на морю. В Александриї  
думав Цінна, що справи уряду, нові люди, инь-  
ший світ, нові вражіння увільнять єго від утя-  
жливого товариша — і полишив ся.

Минув місяць, два — і рівно як зерно Де-  
метри привезене з Італії, сходило ще краще на  
врожайнім полі Дельти, так і сей непокій з буй-  
ного корча замінив ся мов би в кріслатий кедр  
і почав кидати що-раз більшу тінь на душу Цінни.

Зразу трібував Цінна приголомшитись та-  
ким житєм, яке вів давніше в Римі. Алексан-  
дрия була розкішним містом, повним Грецьнок  
о золотім волосю і яснім личку, яке єгипетске  
сонце покривало бурштиновим полиском. В їх  
раменах шукав розради.

Однак коли і се показало ся безуспішним,  
почав думати про самоубийство. Много з єго то-  
варишів позбуло ся журб життя як-раз в сей  
спосіб, і з причин ще менше важних, як Цінна,  
нераз з нудги лише, з порожні або з браку  
охоти до дальшого уживаня. Коли невільник  
держав меч зручно і досить сильно, одна хвиля  
кінчила все. Цінна хопив ся сеї мисли, однак  
коли вже майже рішив ся піти за нею, здержав  
єго дивний сон. Отсе здалось єму, що коли пе-  
ревожено єго через ріку, побачив на другім бо-  
ці свій непокій, в стати змарілого невільника,  
що поклонивши ся єму, сказав: «Випередив я  
тебе, щоби ти прийняти». — Цінна налякав ся  
вперше в життю, зрозумів, що коли про загробне  
житє не може думати без непокою, то підуть  
там в двійню.

Вкінці рішив зблизитись до мудрців, від  
яких роїло ся в Серапеум, думаючи, що може

у них найде розв'язку загадки. Они вправді не  
з'умили нічо єму розв'язати, але за се іменували  
єго «*Του ιουδαίου*», який се титул признавали зви-  
чайно Римлянам високого роду і значеня. На  
разі мала се була потіха, і марка мудрця дана  
чоловікови, що не умів собі відповісти на се,  
що єго найживіше обходило, могла здаватись  
Цінні іронією — припускав однак, що Серапеум  
може не відразу відслонює всю свою мудрість,  
і не тратив зовсім надії.

Найдіяльніший між мудрцями в Алексан-  
дрії був Тимом Атенець, чоловік багатий і го-  
рожанин римський. Мешкав від кільканайцятьох  
літ в Александриї, де прибув, щоби збагнути  
тайни науки єгипетської. Говорили про него, що  
не було ані одного пергамену або папірса в Бі-  
бліотеці, якого би не прочитав — і що збагнув  
всю мудрість людську. Був при тім чоловіком со-  
лодким і виrozumілим з посеред товпи педантів  
і коментаторів о закованих мозках, Цінна ви-  
рікшив єго відразу і вкорі заключив з ним  
знакомство, яке по якімсь часі змінилось в при-  
язнь. Молодий Римлянин дивував ся єго вправі  
в дилектиці, вимові розвазі, з якою старець го-  
ворив о справах високих, дотикаючих призначе-  
ня чоловіка і світа. Ударювало особливе то, що  
ся розвага була получена немов би з яким смут-  
ком. Пізнійше, коли зблизивсь до себе, нераз  
брала Цінну охота поспитати старця о причину  
сего смутку, і вітворити перед ним своє серце.  
Дійсно вкінці прийшло до сего.

Далі буде.

24 марта вибере ще більша власність До-  
лїшної Австрії 8 послів і тим буде покін-  
чена вся акція виборча.

### Результат виборів в Галичині.

Більша посїлїсть вибрала 20 послів, міста  
13, палати торговельні 3, курия сїльська 27, а ку-  
рия V. 15 послів, разом 78.

#### А. З більшої посїлости вибрані:

Краків — др. Петро Гурский (н. посол).  
Вадовиці — Герман Чех-Лінденвальд.  
Бохня — Іос. Поповский.  
Тарнів — Владислав Струшкевич.  
Н. Санч — др. Володимир Пілінський (н. п.).  
Ряшів — Адам Єнджейович.  
Перемишль — Лев Хшановский.  
Сянік — Володимир Гневош.  
Самбір — Юл. Гізовский (н. п.).  
Яворів — др. Володимир Козловский.  
Жовква — др. Іос. Мілевский.  
Львів — Давид Абрагамович.  
Золочів — Аполінар Яворский.  
Бережани — Юл. Блажовский (н. п.).  
Рогатин — Северин Генцель.  
Стрий — Евг. Абрагамович.  
Станиславів — гр. Войт. Дідушицкий.  
Коломия — др. Генр. Вельвейский.  
Чортків — гр. Юр. Борковский (н. п.).  
Тернопіль — Мих. Гараїх (н. п.).

#### Б. З куриї мїської вибрані:

Львів — др. Леонард Пентак і др. Влади-  
слав Дулемба (н. п.).  
Краків — др. Ферд. Вайгель і др. Авг. Со-  
коловский.

Н. Санч. — др. Стан. Мадейский.  
Тарнів — др. Тадей Рutowский.  
Ряшів — проф. Гнат. Рихлік (н. п.).  
Перемишль — др. Генр. Колішер (н. п.).  
Самбір — др. Густав Рошковский.  
Тернопіль — др. Едв. Рітнер.  
Станиславів — др. Лев Білінський.  
Коломия — др. Макс. Трахтенберг.  
Броди — др. Єм. Бик.

#### Б. З палат торговельних вибрані:

Львів — Яков Піпес (н. п.).  
Краків — др. Арнольд Рапапорт.  
Броди — др. Маврикий Розеншток.

#### Г. З куриї сїльської вибрані:

Краків — др. Мих. Данеляк (н. п.).  
Бяла — Ів. Задуба (н. п.).  
Вадовиці — кс. Андр. Шпондер (н. п.).  
Н. Санч — Ів. Поточек.  
Бохня — Ів. Гец (н. п.).  
Тарнів — Яков Бойко (н. п.).  
Ропчиці — Франц Кремпа (н. п.).  
Ряшів — Тома Шаєр (н. п.).  
Ланьцут — гр. Ферд. Гомпеш.  
Ясло — Іос. Віктор (н. п.).  
Перемишль — Павло Тишковский.  
Ярослав — Роберт Цена (н. п.).  
Самбір — Модест Каратницький (н. п.).  
Стрий — Ксенофонт Охримович.  
Калуш — Едмунд Навроцкий (н. п.).  
Львів — Теоф. Мерунович (н. п.).  
Жовква — Анатоль Вахнянин.  
Броди — Александер Барвіньский.  
Золочів — о. Данило Тянякевич (н. п.).  
Бережани — др. Ів. Валевский (н. п.).  
Станиславів — о. Корн. Мандичевский.  
Коломия — др. Теоф. Окуневский (н. п.).  
Заліщики — Тадей Чарковский (н. п.).  
Бучач — Корнило Городиский.  
Теребовля — др. Юл. Ольпінський (н. п.).  
Тернопіль — гр. Лев Пінський.

#### Д. З V. куриї вибрані:

Краків — Гнат Дашинський (н. п.).  
Львів — Ів. Козакевич (н. п.).  
Вадовиці — Ів. Кубік (н. п.).  
Н. Санч — Іос. Знаміровский (н. п.).  
Тарнів — др. Франц Вітковский (н. п.).  
Ряшів — кс. Кароль Фішер.  
Сянік — Стан. Висоцкий (н. п.).  
Ярослав — кс. Лев. Пастор.  
Перемишль — др. Вітовд Левицкий.  
Стрий — Каз. Ройовский (н. п.).  
Броди — Владислав Гневош (н. п.).  
Тернопіль — др. Генр. Вайзер (н. п.).  
Станиславів — Іос. Богданович (н. п.).  
Борщів — др. Роман Ярославич (н. п.).  
Коломия — о. Ів. Гробельский (н. п.).

Ново вибраних послів, числом 41, означили  
ми буквами н. п. (новий посол).

З давних послів не увійшло до нової ради  
23, іменно: гр. Ант. Водзіцкий, Ст. Ключкий,  
Здз. Влодек, Ф. Жук-Скаршевский, Андр. гр. По-  
тоцкий, Влад. Країньский, Авг. гр. Лось, Филип  
Залеский, Едв. Подлевский, Адам гр. Голухов-  
ский, Лукилян Криницький, Мих. Гофмокл, Стан.  
Щепановский, кс. Влад. Хотковский, Мавр. Стра-  
шевский, кс. Адам Копицький, Адам гр.  
Скшипінський, Едв. Гневош, Конст. Телишевский,  
Юл. Романчук, Фр. Вольфарт, Адольф Підляс-  
кий і Меч. гр. Борковский.

Кандидатів центр. комітету польського увій-  
шло до ради 58, Русинів 9, Стояловчиків 6, лю-  
довців 3, соціялістів 2.

Наколи «людовці» вступлять до «кола»  
польського, то сей клуб буде числити 61 по-  
слів, з послом шлеским кс. Свежим — 62 послів.  
Імовірно і три людовці польські пристануть до  
«кола». Стояловчики: Данеляк, кс. Шпондер, Це-  
на, Кубік, Шаєр, Забуда витворять окремий  
клуб. Два соціялісти підуть правдоподібно до  
своїх 14 соціялістів в радї державній.

Три стороництва в радї державній будуть  
однаково сильні а то: «коло» польське з 62 або  
65 членами, молодоческий клуб з 60 членами  
і «поступовці німецькі» імовірно з 61 членами.  
Відтак на четвертім місці буде стояти сторон-  
ництво консервативне з 42 членами.

## Вісти політичні.

Торжественне відкриття ради дер-  
жавної, скликаної, як звісно, на 27. марта, від-  
буде ся в понеділок 29. марта. Рада міністрів,  
що відбула ся 23. марта, уложила текст трono-  
вої річі.

В кругах парламентарних виміняють три  
личности на посаду президента палати по-  
сольської. На першій місці стоїть др. Катрайн,  
Тирольчик, котрого попирають клерикали враз  
з февдалами. Поляки радї би видіти на тім ста-  
новищі посла Дав. Абрагамовича, а антисеміти  
д-ра Патая.

Краківський «Czas» пише що до евентуаль-  
ної більшости в радї державній таке: знаменем  
последних виборів є значний зворот до консер-  
ватизму і католицизму. Побіч того скріпила ся  
репрезентация чesка, а змалїла репрезентация  
сторонництва ліберального. Гр. Баденї заявив  
вже в старій радї, що він з виключенем край-  
них елементів зложить більшість таку, яка єму  
надасть ся під руку. Обставини для графа  
Баденього складають ся щасливо. Правитель-  
ство може вибрати межі сторонництвами. Мо-  
жливі суть всякі комбінації. Від сторонництв  
самих буде зависіти, чи они увійдуть до біль-  
шости. Чехи мусять увійти в ту більшість. Чес-  
кого питання годї дальше занедбувати. Чи Німці  
приступлять до більшости се їх діло. Може бу-  
ти що они зуміють свій інтерес партійний під-  
чинити інтересам державним. На всякий случай  
будуча більшість буде що до соціальної сторо-  
ни консервативна, що до політичної — дер-  
жавна.

Новими членами палати панів імено-  
вані: радник двору Бер, Меч. гр. Борковский,  
Хлюмецкий, гр. Гогенварт, Филип Залеский, гр.  
Кінбург, Коронїні, гр. Ферд. Дейм (всі бувші по-  
сли палати послів), крім того: проф. Грінгут, б.  
міністер Кальвокі, Артур Круп, Горак, Лїбіг, кн.  
Лїхтенштайн (б. охмістр двору цісарского), др.  
Рігер, Шаршмід, Мітіг, бар. Міліус, Нібавер і  
Пфаф.

«Oesterr. Volksztg.» доносить, що небавом  
наступить нова організація залїзниць держав-  
них. У Відні, Празї і Львові будуть відкриті  
три великі краєві дирекції. На чолї дирекції  
львівської має стати б. посол Стан. Щепанов-  
ский. В меньших містах будуть устроєні дирек-  
ції округні, іменно в Кракові, Чернівцях, Пере-  
мишлі і Тернополі. Управу дирекції в Чернів-  
цях має обняти гр. Фестенбург.

При виборах (последних в Австрії) з біль-  
шої посїлости в Долїшній Австрії вийшли  
ліберали: Кар. Кільмансег, бар. Скребенський,  
бар. Еренфельс, Ельц, бар. Людвіксдорф, бар.  
Добльгоф і два консерватисти: гр. Гавґвіц і пра-  
лат Дунґль.

Сельсбері виїздить до Ніци для порато-  
вання здоровля.

«Journal des Debats» доносить, що палата  
посольська ухвалила призолати на судове слід-  
ство против тих послів, котрих поіменував Ар-  
тон яко вмішаних в швіндель панамський.

Нова рада державна буде числити:  
клерикалів німецьких 41, клерикала Чеха 1, кле-  
рикалів Італїянців 5, антисемітів 28 (давнійше  
11), німецьких людовців 38, німецьких поступов-  
ців 50, вірноконституційних з більшої посїлости  
28, належачих до центрум більшої посїлости 3,  
февдальної більшости посїлости 21, «коло» поль-  
ське 59, Стояловчиків 6, польських людовців 3,  
Русинів галицких 9, Русинів буковинських 2,  
Молодочехів 60, аграрист Чех 1, Молодоческий  
радикал 1, Словенців 16, Румунів 5, Чорватів 11,  
Сербів 2, лібералів італїянських 14, соціальних  
політиків 2, соціальних демократів 14, Німців-  
націоналів (Шенереріанів) 5 — разом 425  
членів.

Справа кретенська. Адмірали ескадри  
видали відозву, в котрій накликають повстанців  
і війська грецькі, щоби они здержали ся від вся-  
ких атаків на кріпости турецькі. Крім того зая-  
вили адмірали, що мусять, хоч би посеред бою,  
довести обляженим в кріпостях Туркам потрібну  
живність. Місто Канею оголошено яко стацию  
гарнізону військ європейських. Кожда держава  
умістить там по одній компанії. В Сітї межі  
обляженими Турками панує голод, бо повстанці  
відтяли всяку комунікацію з островом.

З Атин доносять під днем 25 марта, що  
грецьке правительство порішло внести протест  
проти блокади Крети.

З Царгорода надходить вість, що в місце-  
вости Токат Турки вирізали дня 19 марта над  
сотку Вірмен і через 8 годин рабували місто.  
Амбасадори внесли до Порти збірну ноту, в ко-  
трій домагають ся укараня виноватих.

Справа угоди з Угорщиною не увійде  
як доси говорено, зараз на порядок денний  
палати посольської, а то по причині, що прави-  
тельство австрійське не хоче справу договору  
митово-торговельного відлучати від справи квo-  
тової, котра поперед всего мусить бути обгово-  
рена в т. зв. депутациях квотових. Час внесення  
буде означений в мові троновій при відкриттю  
ради державної. Договір митово-торговельний  
і банкова справа вже покінчені у всіх точках,  
але обі єї річі стоять в так тісній звязи з спра-  
вою квот, що годї їх розбирати окремо. Показує  
ся, що кабінет австрійський не довіряє Угор-  
щині.

«Deutsches Volksblatt» радує ся, що з вибо-  
рів V. куриї в Празї, мимо заходів жидівських  
в користь соціялістів, вийшов Бжезновский.  
Прага станула при тім виборі на становищі ан-  
тисемітським. Для вибору Бжезновского сполучи-  
ли ся Молодочехи, клерикали і християнські со-  
ціяли. Др. Едв. Греґр, промовляючи за вибором  
Бжезновского, сказав: «Про жидів не хочу гово-  
рити. Я ніколи не був антисемітом, бо я стояв  
на становищі гуманнім. Але по тих досвідях  
(що жиди попирали соціального демократа) вся  
Прага мусить стати антисемітською». Аналогїч-  
ний случай був у нас у Львові і Кракові. Тут і  
там вийшли з виборів V. куриї соціялісти лише  
при помочи жидів. Подібно і в Відні сполучили  
ся жиди при всіх виборах з соціальною демо-  
кратією.

## Новинки.

— **Наслідки телеграми руского краєвого комі-  
тету до цісаря.** Ми в своїм часї подали були те-  
леграму до цісаря вислану краєвим руским ко-  
мітетом. Президент міністрів гр. Баденї вїзвав  
сими днями до Відня радника намістництва п.  
Германа і поручив єму спільно з віцесекрета-  
рем міністерства внутрішних справ п. Децикеви-  
чем розслїдити акти виборчі з руских округів,  
щоби в сей спосіб достарчити материялу до від-  
повіді цісарської на скаргу краєвого руского ко-  
мітету виборчого. Розслїди вже розпочато.

— **Судове візванє сьв. Отця, Папи Римского.**  
Сими днями сьв. Отець, Папа Римский, Лев XIII.  
одержав з одного суду угорского візванє, щоби  
15 с. м. ставив ся в судї в справі спадковій по  
помершій пароху Антонїю Гуркім і щоби за-  
платив належитість 5 зр. 75 кр. Покійний угор-  
ський парох записав свій маєток в сумі 20 зр.  
сьв. Отцєви, Папі римскому.

— **Пожога.** Буде тому тиждень, як великий  
огонь навістив Романівку в брїдськїм повіті. Про-  
шлого четверга вечером згоріло 30 загород се-

ляньских. Нещасні селяни при сильнім вітрі не могли нічого уратувати, а загрожені вже й так наближаючим ся передновком, потратили в огни все що мали: дах над головою, припаси господарські, домові знаряди а також рогату худобу і коні. Остало ся тільки 5 загород і двір. Погорільці позістають з дрібними дітьми на вітрі і зимні, без даху під голим небом.

— **Торговля дівчатами.** В Станиславові розпочав ся тими днями процес перед звичайним трибуналом. Яко оскаржений станув Рубин Яноввер і п'ять его спільників, також жидів. Всі они обжаловані, що підступом вивозили дівчата з домів опікунів до Туреччини. В році 1895 вивезли оскаржені з Бучача Аврелію Витвицьку, Естеру Зобель і неповнолітніх Анну Некурович і Марію Блавицьку; а в 1896 році знов дві дівчині. Головним оскарженим є шеф незапротокованого фірми, Яноввер. Паніч сей був вже засуджений 1893 року за вивіз дівчат до Туреччини на 7 місяців острої в'язниці. Кара ся однак не відстрашила его від тої торгівлі, бо провадив не тільки сам даліше давне своє діло, але придбав собі і споре число спільників. Стверджено, що обжалований одержав під кінець 1895 р. з Константинополя суми 100, 500 і 800 франків. На той сам час, коли оскаржений получав ті грошові посилки через пошту в Бучачі, припадав вивіз дівчат до Туреччини. Шайку торговців людським товаром зрадив фальшивий паспорт, зладжений для одної жертви. Поліція в Земпліні спізнала ся на сфальшованю і відослала сей підозріний паспорт до староства в Бучачі. Заряджено слідство і викрито всіх шість промисловців, з котрими тепер веде ся карна розправа.

— **Угорщина нещасний край.** Один визнатний магнат з консервативного сторонництва, сказав про Угорщину: «Угорщина не є щасливою» і дійсно в ніякім іншійм краю корупція так далеко не зайшла як в Угорщині. По мальверсаціях виставових, по кубанярстві Моршаніого, тої окраси ліберального сторонництва, що то казав собі заплатити 40.000 зр., за те, що постарав ся для певної фірми о прийняті її оферти в компетентнім місці; по дефравдації Піхлера, приватного секретаря Франца Кошута, котрий спроневірив значну грошеву суму на шкоду не многим личностям, — наступить в недалеку вже не панаміно але одна з найбільших Панам. В Угорщині знесено малу лотерію а на її місце впроваджено «клясову» лотерію. Ту нову лотерію видержавеено «Ельзаскому Банкові». Однак сей Банк стоїть по причині міліонових дефравдацій перед грозою цілковитого краху. Заходить отже природне питанє, як могло правительство заангажувати ся з такою явно сумнівною інституцією? Що криє ся по за тим? Не можна сумніватися ся, що та нова скандальна приклучка пригнітить вські попередні того рода афери. Здає ся що ті найліберальніші устави на Угорщині лиш на те є, щоб ними закрити перед Европою, що край сей управляє себе цілком по азійськи.

— **Крадіж в костелі.** Сими днями поповнив невисліджений по сей час злодій крадіж в костелі оо. Кармелітів. Украв він близько 50 вотив, хрестиків і золотих та срібних серць вартости 50 зр. З складкових скарбон винув 12 зр. З костела видобув ся головним входом вилломавши штабу замикаючу двері.

— **Діяльність д-ра Яклиньского.** Др. Яклиньский, лікар і посол на сойм краєвий положив, немалі заслуги для міста Комарна і околиці. Заким др. Яклиньский став посадином Комарна то люди топили вози на ринку в болоті а воду до пити мусіли черпати зі ставів; др. Яклиньский ставши посадином міста подбав о ходники, о лямпи нічні і керничі. До руского народу відносить ся він прихильно. В сали засідань громадської ради постарав ся він о бюст і портрет Тараса Шевченка. В часі 3-літньої практики лікарської ратував він бідних міщан з нужди а в хоробі то вже не тільки що даром лічив але страву і лікарства пераз купував, тож напад і побите такого людяного чоловіка належить хіба приписати крайній людській здичілости та відай якогось хвилевого через посторонних отчайдухів наушеному ошоломленю.

— **Незвичайна розправа карна.** В станиславським суді відбуде ся незадовго розправа против мурина. Мурин сей служив у Клодского, властителя менажерії і при нагоді украв своєму панови 100 зр.

— **Віщованє.** На острові Корфу живе від непамятних часів повірка, що Стамбул і церков сьв. Софії повернуть до Греків, коли у них засяде на королівським престолі Константин і Софія. Тепер як-раз наслідником грецкого престоло є Константин оженений з Софією, княгинею прускою. Мешканці Корфу потішають ся, що віщованє сповнить ся в недовзі.

— **Німці утікають.** В Атенях і в цілій Греції об'явила ся велика ненависть до Німців. Численні родини опускають по тій причині Грецію. Професор Дерпфельд і др. Вольтер з німецкого інституту археологічного, вислали жінки і діти до Італії і Німеччини. Паню Дерпфельд зневажувано лайками і гробзями на улиці; старано ся дім професора підпалити, а в ночі буджено

его вистрілами. Німці ле можуть майже дістати ніякої служби, а пакери не хотять навіть занести річий до дому.

— **Олеандри шкодять здоровлю.** Один французский лікар на основі неоспоримих дослідів виказує, що не тільки випари цвітів але также і листє олеандрів ділають шкідливо на нерви. Лікар сей каже, що він знає случаї, в котрих спанє в хаті, де стояли олеандри, спровождувало запалєня мозку, біль голови, горячку, ослабленє функції серця і мускулів, блідачку і т. п.

### Іменованя перенесєня і конкурси.

— **Іменованя.** Радник вис. суду краєвого в Кракові, Адольф Суммер-Брассон, іменованій президентом суду кр. в Кракові. Президент суду окружного в Тарнові, Долинський, одержав титул радника двору. Директор школи ім. Пірамовича у Львові, Шпетманський, одержав золотий хрест заслуги. Надкомісарі скарбові Тарнавський, Дорожовський і Лозинський, відтак комісарі Герцер, Геппе і Бєсядецкий іменовані секретарями кр. дирекції скарбу у Львові. Комісарі Бабінський, Лібревський, Бір, Тегель, Тіц, Гершдорфер, Поляк, Баньковский, Петерц, Коман і Ісакович надкомісарями скарбовими в окрузі львівським кр. дирекції скарбу.

### Вісти з Епархії Львівської.

Презенту regiaie coll. на Солуків, дек. бєлєхівського, надало намістництво о. Ів. Цєлевичеві парохови з Тростянця в тім-же деканаті.

На конкурс з речинцем до 6 мая розписані: Черепин дек. ширецкого, Підгірці дек. олеського і Волків дек. ширецкого. — В пропозицію прийяті оо.: 1) на Ладанці: Як. Краснопєра, Ів. Насальський, Ем. Билинкевич, на Сіхів: Ем. Билинкевич, Вол. Потучко, Лев Кордасевич, Конєт. Петрушевич, Евг. Гарасимович і Ів. Алиськевич; 3) на Вербів: Мих. Бачинський, Григ. Концевич, Теоф. Любінецкий, Корн. Лотоцкий; 4) на Новосілку-Кут: Ярєсл. Стєткевич, Григ. Содомора, Теодор Кинасевич, Вол. Богачевский; 5) на Соколів: Юр. Куницький, Тим. Бордуляк, Епиф. Роздольський, Ем. Билинкевич, Вол. Богачевский; 6) на Руду дек. буського: Йос. Цегельский, Вікт. Гарух, Пав. Чмола, Вол. Ганицкий, Ів. Глодзкийский, Ів. Мартинок-Лотоцкий, Ром. Красницький, Вол. Яцковский, Ем. Билинкевич, Андр. Одїжинський, Вол. Богачевский, Теоф. Копистяньский; 7) на Збараж: Сев. Навроцкий, Ів. Рєдкевич, Теод. Величковский, Мих. Бачинський, Єр. Алексєвич, Алекс. Заячківський, Лев Гршневич, Вол. Поховський, Ів. Лотоцкий, Ад. Марковский, Вол. Чайковский, Ів. Зазуляк і Теоф. Копистяньский. — Презенти одержали оо.: Вол. Потучко на Сіхів, Теоф. Любінецкий на Вербів, Григ. Содомора на Новосілку-Кут, Іван Головкевич на Лукавицю вижну. — Конєстория вставила ся до намістництва о зроду на інституцію оо.: Вол. Потучка на Сіхів, Теоф. Любінецкого на Вербів і Григор. Содомори на Новосілку-Кут. — Президия намістництва згодила ся на канон. інституцію оо. Лук. Січинського на Мшану, Евєт. Качмарского на Славско, Стеф. Доваровича на Девятники і всьх трєх визвано до канон. інституції. Канон. інституцію дістали оо.: Корн. Леонтович на Рожнів, С. Виняевский на Станімір, В. Кузьмич на Пісочну, Л. Підгородецкий на Солонку, Евєт. Качмарскаї на Славско. — Завідательства дістали оо.: Теод. Гураль з Мишковець в Хащованю, Петро Петриця з Пісочної в Волкові, Ів. Лєвич сотрудник з Перемишля там же, Кар. Бутриньский в Черешині, Петро Соловій з Межиріча в Покривцях, Григор. Стеців з Солонки в Межирічі, Алекс. Пристай сотрудник з Підгірєць тамже, Гр. Кармалита з Боратина в Підгайчиках і Петро Минько зі Славска в Опірці. — Сотрудництва дістали оо.: Вол. Стернюк з Могильниці в Настасові, Ів. Гарматій з Настасова в Золотниках, Вол. Лєшневский з Пустомит в Лєсятічах, Ем. Раковский з Печенї в Пустомитах, Ів. Яблонський, з Вибудова в Печенї, Вол. Присташевский з Хащованя в Лєбохорі з правом управи, Ів. Кондрат з Грабковець в Мишківцях. — Декрет увільнення від іспиту конкурсового одержав о. Евєт. Клоєсєвич декан Збєрівський і парох Присовець. — Конєстория вставила ся до намістництва о плату з реліг. фонду для прив. сотрудников в Монастирцї, Соснові і Острові. — Правительство асигнувало плату з реліг. фонду прив. сотрудников в Струсові на два роки і в Заланові на два роки. — В дім прєєвтерський до рукополаганя прийяті: Арт. Авдикович, Ю. Барановский, Григ. Городницький, Клим. Калиньский, Вол. Сєневицкий і Лев Юрчинський. — Архирєйську грамоту похвальну з правом уживаня сутанни з відзнаками крилошанськими дістав о. Йос. Шуховский з Братковець. — Митр. Ординарият виставив грамоту на душпастиря в Монт-Кармєль в Сполучєних державях північної Америки для о. Стеф. Макара, сотрудника в Хирові а душпастир з Монт-Кар-

мель о. Нєстор Дмитрів дістав грамоту на душпатиря в Вінніпєг в Канаді.

### Вісти з Еп. Перемискої.

Канонічну інституцію одержали оо.: Петро Годованський на Сухорів, ярославского деканата; Дан. Михайлів на Вапівці, перемиско-городського деканата. — До канонічної інституції завізвані оо.: Іл. Двєлїт на Манастирєць, горожанського деканата; Йос. Іванець на Ременів, куликівського деканата; Йос. Кузьмак на Гочів, Балгородского деканата. — Завідательства одержали оо.: Стеф. Кмицикевич в Дубровицї, ярославского деканата; Мик. Коропас в Чукві, самбірського деканата; Вас. Парацак в Милкові, олешицкого деканата. — Сотрудництва одержали оо.: Лев Лисяк в Люблинці, любачівського деканата; Евєт. Кишнір в Курілівцї, канчуцкого деканата. — Крилошанські відзнаки одержав о. Кир. Обушкевич, парох в Змисєвсках. — Презенту regiaie coll. на Кам'яну дек. мушиньского надало намістництво завідателєви о. Ник. Білинському.

### Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 24. марта 1897.

| I. Акції за штуку.                                               |  | платять зл. кр. | жадають зл. кр. |
|------------------------------------------------------------------|--|-----------------|-----------------|
| Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.                              |  | 216 —           | 219 —           |
| Зеліз. Львів-Черн.-Ясєл по 200 зл. валь. ербл.                   |  | 284 —           | 287 —           |
| Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.                               |  | 390 —           | 400 —           |
| кред. гал. по 200 зл. в. ав.                                     |  | 210 —           | —               |
| Гарбарні в Решові по 200 зл. в. ав.                              |  | 190 —           | 202 —           |
| Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Лїпінского по 500 кор. в. ав. |  | 250 —           | 260 —           |
| II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.                             |  |                 |                 |
| Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.                                |  | 110 10          | 110 80          |
| „ „ „ 4 1/2% „ лос в 50 л.                                       |  | 100 —           | 100 70          |
| „ „ „ 4% „ в боль. по 200 К.                                     |  | 96 70           | 97 40           |
| „ „ „ 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.                                  |  | 100 50          | 101 20          |
| „ „ „ 4% в. ав. лос в 57 л.                                      |  | 97 50           | 98 20           |
| Тов. кред. гал. земс. 4% (перша еміс.)                           |  | 97 80           | 98 50           |
| „ „ „ 4% лос в 41 1/2 лїт                                        |  | 97 60           | 93 30           |
| „ „ „ 4% „ в 56 лїт                                              |  | 97 40           | 98 10           |
| III. Обліги за 100 зл.                                           |  |                 |                 |
| Гал. фонду пропинац. 4% в. ав.                                   |  | 97 70           | 98 40           |
| Буков. „ „ 5% „ лос в 50 л.                                      |  | 103 —           | —               |
| Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)                                  |  | 102 —           | 102 70          |
| „ „ „ 4 1/2% (3 ем.)                                             |  | 100 —           | 100 70          |
| Пожички краєв. 6% ва. з року 1873                                |  | 105 —           | —               |
| „ „ „ 4% „ „ 1891                                                |  | —               | —               |
| „ „ „ 4% по 200 кор. з р. 1893                                   |  | 97 40           | 98 10           |
| „ м. Львова 4% по 200 кор.                                       |  | 97 —            | 97 70           |
| IV. Лоси.                                                        |  |                 |                 |
| Міста Кракова                                                    |  | 25 —            | 27 —            |
| „ Станиславова                                                   |  | 41 —            | —               |
| V. Монети:                                                       |  |                 |                 |
| Дукат цїсарский                                                  |  | 5 62            | 5 72            |
| Наполеондор                                                      |  | 9 50            | 9 60            |
| Пів-імперіал                                                     |  | 9 60            | —               |
| Рубель російський срібний                                        |  | 1 20            | 1 25            |
| „ „ паперовий                                                    |  | 126 30          | 127 30          |
| 100 марок німецких                                               |  | 58 50           | 58 90           |

### Поїзди залізниць

від 1 н. ст. мая 1896 після львівського часу.

#### Відходять зі Львова.

|                | 5-16 | 9-16 | 10-31 | 3-26   | 7-21 | 11-36 |
|----------------|------|------|-------|--------|------|-------|
| до Кракова     | 5-16 | 9-16 | 10-31 | 3-26   | 7-21 | 11-36 |
| „ Підволочиск  | 6-36 | —    | 10-06 | 2-47   | —    | 11-21 |
| „ (з Підзамча) | 6-50 | —    | 10-25 | 3-04   | —    | 11-43 |
| „ Черновець    | 6-46 | —    | 10-01 | 3-21   | —    | 10-51 |
| „ Стрия        | 5-58 | —    | 10-11 | 3-41   | 7-58 | —     |
| „ Рави рускої  | —    | —    | 9-51  | —      | 7-41 | —     |
| „ Янова        | —    | —    | 10-21 | 3-36*  | —    | 9-31  |
| „ „            | —    | —    | —     | 1-41** | —    | —     |

#### Приходять до Львова

|                 | 5-46 | 9-31 | 2-06 | 7-31 | 9-21  | 10-06 |
|-----------------|------|------|------|------|-------|-------|
| з Кракова       | 5-46 | 9-31 | 2-06 | 7-31 | 9-21  | 10-06 |
| „ Підволочиск   | —    | 8-41 | 3-10 | 5-46 | —     | 10-41 |
| „ (на Підзамче) | —    | 8-18 | 2-54 | 5-21 | —     | 10-26 |
| „ Черновець     | —    | 8-04 | 2-37 | 6-49 | —     | 10-11 |
| „ Стрия         | —    | 8-36 | 2-27 | —    | 10-46 | 12-46 |
| „ Рави Рускої   | —    | 8-51 | —    | 6-21 | —     | —     |
| „ Янова         | —    | 8-26 | 6-04 | —    | 9-30  | —     |

\*) В неділі і сьвята не курсують.

\*\*) Лише від 16 червня до 31 серпня тільки в неділі і сьвята.

Ті числа, в котрих підчеркнені мінути чорною лінійкою, означають пору нічну від 6-00 год. до 5-59 год. вранці.

Поспішні поїзди напечатані товстими буквами і означені буквою п., поїзди блискавичні, при котрих нема во-зів III. клася, буквою б.

Львівський час розрізняє ся від середньо-європейского (залізничного) о 36 мінут, іменно коли після середньо-європейского часу єсть година 10, то після львівського єсть 10 год. 36 мін.

## Книгарня

„Наукового Товариства імени Шевченка“

у Львові, ул. Академічна ч. 8.

продає слідуєчі книжки:

|                                                              |         |
|--------------------------------------------------------------|---------|
| Корн. Устиянович. М. О. Раєвский і російський панславизм     | —80 зр. |
| Залуквич. Кістяки Гольбайна ч. 2.                            | —15 „   |
| »Зеркало« з року 1890, 1891 і 1892 по                        | 200 „   |
| Бібліотека Батьківщини ч. II.                                | —20 „   |
| Север. Задля сьвятої землі                                   | —50 „   |
| Вас. Чайченко. Твори ч. I. 80 кр., ч. II. 60 кр., ч. III.    | —80 „   |
| » Книга казок поезії часть II.                               | —60 „   |
| » Під хмарним небом, поезії ч. I.                            | 100 „   |
| » Хома Макогін, убогий наймит                                | —15 „   |
| » Робінзон                                                   | —20 „   |
| » Олеся, Комар, Дума про княгиню, Грицько, Що страшніше, по  | —5 „    |
| » Книга байок                                                | —50 „   |
| К. Т. Подолєнко. За громаду. Хроніка                         | —20 „   |
| Записки товариства імени Шевченка ч. I.—IX. по               | 100 „   |
| О. Кенан. Сибір ч. I. і II.                                  | 120 „   |
| Г. Данилевский. Збігці в Новоросії                           | 100 „   |
| Тарас Шевченко. »Кобзар« 2 томи 450 зр. без перес., з перес. | 500 „   |
| » Кобзар III. том, проза                                     | 200 „   |
| » Кобзар для дітей                                           | —20 „   |
| » Поезії ч. I. і II. по                                      | —35 „   |
| Мапа етнографічна України Руси                               | —20 „   |
| Книга пісень Генрика Гейне, Лесі Українки                    | —80 „   |
| Стависького                                                  | —60 „   |
| Леся Українка. На крилах пісень                              | —80 „   |
| М. Лисенко. Коза дерева, дитяча оперета                      | —80 „   |
| Різдвяна ніч, опера                                          | —30 „   |
| Твори Трофима Зіньківського ч. I. і II. по                   | 100 „   |
| Еміль Золя. Мрія, повість                                    | 100 „   |
| Еркан Шатріян. Пані Тереса, повість                          | —80 „   |
| Вол. Короленко. Сірий музика, повість                        | —60 „   |
| О. Я. Кониський. Оповідання                                  | —30 „   |
| » Грішники                                                   | —20 „   |
| » Т. Шевченко, вік парубочий                                 | —20 „   |
| » в академії                                                 | —20 „   |
| » до арешту                                                  | —20 „   |
| Юрій Еберс. Ното sum, повість                                | 120 „   |
| » Стефан Лаврентій                                           | 270 „   |
| Евген. Гребінка. Чайковский, повість                         | —70 „   |
| » Байки                                                      | —10 „   |
| Ганна Кері. Замок Делі, повість                              | 250 „   |
| Всеволод Гаршин. Мадярі, оповіданє                           | —10 „   |
| М. Родзевичівна. Девайгіс, повість                           | 100 „   |
| Павло Граб. Збірник поезій ч. I.                             | —20 „   |
| » З чужого поля                                              | —20 „   |
| » З півночі                                                  | —20 „   |
| Фр. Равіта. Гетьман Мазепа                                   | 120 „   |
| Вальтер Скот. Рішард левине серце, повість                   | 120 „   |
| Уманець і Спілка. Словар російсько-український               | —80 „   |
| » часть I. і II. по                                          | 250 „   |
| Петро Люті. Рибак ісландський, повість                       | —60 „   |
| Іван Безсторонний. Відношення обрядові в всхідній Галичині   | —80 „   |
| І. А. Гончаров. Обломов, повість                             | 180 „   |
| М. Загірня. Жанна д' Арк, орлеанська дівка                   | —10 „   |
| » Про Оврама жидовина і Хведора християнина                  | —10 „   |
| Юрій Онет. Великий лім, повість                              | 200 „   |
| Володимир Навроцкий. Твори ч. I.                             | 120 „   |
| Вільгельм Гілерн. Власними силами, повість                   | 120 „   |
| Ігнат Онискевич. Руска бібліотека ч. III.                    | 150 „   |
| Федор Достоевский. Вина і кара, повість                      | 400 „   |
| Др. Кость Левицкий. Німецько-руський словар правничий        | 350 „   |
| » »Руска Правда«, пам'ятник староруский                      | —50 „   |
| Юл. Стінде. Родина Бухгольців, повість                       | 100 „   |
| Кость Федків. Квіточка                                       | —20 „   |
| » Віночок                                                    | —20 „   |
| Гордієнко. Картагенці і Римляни                              | —20 „   |
| Забавки, менажерія, гостинець, звіриниць, образки по         | —10 „   |
| Др. Л. Кельнер. Історія педагогії                            | —60 „   |
| Др. Евг. Олєсницький. Право пропінання                       | —50 „   |
| Шевченко в 26 році життя, фотографія                         | —50 „   |
| Г. Раймунд. Міщанське племя                                  | 120 „   |
| Адам. Гроші а праця                                          | 320 „   |
| Карль Дікенс. Новорічні давони                               | —60 „   |
| » Олівер Твіст                                               | 120 „   |
| Мовр. Іокай. Новий дідич                                     | 150 „   |
| Вальзак. Батько Горіо                                        | 200 „   |
| Альф. Додє. Фромонт молодший і Ріслєр старший                | 150 „   |
| » Набоб                                                      | 270 „   |
| Мих. Вербицкий. Завіщанє Т. Шевченка, ноти                   | —50 „   |

## Учитель

орган руского товариства педагогічн. двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих  
у Львові, Ринок ч. 25.,  
(I. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіших журналів.

16—?

Адміністрація

## „РУСЛАНА“

глядає анонсера.

Зголошувати ся в Адміністрації (ул. Коперника ч. 9, II. поверх) між годинною 12-ою а 1-ою в полудне.

## Дріжджі на сьвята

просимо завчасу замовляти і визначити день, коли мають бути вислані а заравом виразно подати, чи мають бути I-а чи II-а.

Рівночасно повідомляємо, що одержалисьмо

сьвіже, випробоване і добре кільчає ся

## Н а с і н є

котре находить ся вже по всіх наших філіях.

З поважанєм

Народна Торговля.

4—?

АГЕНЦИЯ ЧАСОПИСИЙ

## А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель) 19—?

приймає передплату на всі часописи у вских  
языках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

## ГАЛИЦЬКИЙ

## КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

3—?

4<sup>1</sup>/<sub>2</sub>% на рік.

## Руска справа

в роках 1891—1894

НАПИСАВ Н. В.

Ціна 50 кр. в. а.

З пересилкою 55 кр.

Дістати можна в книгарні Тов. ім. Шевченка, або в Ставропільській.